

de større Landejendomsbesiddere af det Kvantum, de maatte ligge inde med, at man i det hele taget foretager en nøjagtig Opgørelse af, hvormeget Brødkorn der findes her i Landet.

Yderligere vil jeg henstille til den højtærede Minister at træffe virksomme Foranstaltninger mod en Stigning af Priserne i det uendelige. Det er jo rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) sagde, at man bør lægge Hovedvægten paa, at det nødvendige Brødkorn er til Stede. Men det er ikke rigtigt, naar det ærede Medlem siger, at det er mindre væsentligt, om Prisen er højere eller lavere. Det ærede Medlem udtalte, at det spillede ingen større Rolle, om Prisen var 1 Krone eller 2 højere. Hvis det var Sælgeren, der sagde: Det gør ikke mig noget, om jeg faar 1 Krone eller 2 mindre, saa var det jo en overmaade glædelig Udtalelse. Men saaledes som Ordene faldt, og saaledes som de efter senere Udtalelser af det ærede Medlem skal forstaaes, saa mener han, at det i og for sig ikke spiller nogen større Rolle, om de, der skal købe Rugen, skal betale den med 1 Krone eller 2 mere. Men det spiller en ganske overordentlig stor Rolle. Og for øvrigt kan man ikke tale om 1 Krone eller 2 mere, nej, Rugen koster nu mere end det dobbelte af, hvad den sædvanlig koster her i Landet. Kapiteltaksten for Rug var i Fjor 10 Kr. 99 Øre, i Øjeblikket noteres Rug paa Københavns Børs til 24 Kr. pr. Td. for 124 Punds Rug, og man kan se af Børsnoteringerne, at Prisen er opadgaende, at den stiger saa at sige Dag for Dag; hvis der ikke træffes virksomme Foranstaltninger derimod, vil den ganske utvivlsomt til sidst naa en helt fantastisk Højde. Og saa staa man i Virkeligheden overfor den Kendsgerning, at en stor Del af den fattigste Befolkning ikke vil være i Stand til at skaffe sig det nødvendige Brød, fordi den ikke har Raad til at betale dets Pris. Allerede nu har vi en meget betydeligt højere Brødpris, end vi havde i Juli Maaned. Der er allerede nu saa at sige alle Steder i Landet en Brødpris, der ligger 30 Øre højere pr. 8 Punds Brød end Prisen før Krigens Begyndelse. Jeg vil bede ærede Medlemmer tænke over, hvad det betyder, at Prisen er saa meget højere, og at der er Udsigt til, at den vil stige yderligere. Mangfoldige Arbejderfamilier bruger mere end eet 8 Punds Rugbrød om Dagen, Rugbrød er et Hovedernæringsmiddel for den

arbejdende Befolkning, og allerede 30 Øre mere pr. Dag vil for Aarets 365 Dage betyde en ekstra Udgift alene til Brød af over 100 Kr. Og der er desværre, saaledes som Forholdene synes at udvikle sig her i Landet, ingen Udsigt til lavere Priser paa Brødkorn, men snarere Fare for, at de vil stige, hvoraf følger, at ogsaa Brødet bliver dyrere. Hvis det saa endda var Brødet alene, der var steget i Pris, men Prisen er jo steget saa at sige paa alt, hvad den fattigste Del af Befolkningen skal bruge. Prisen er steget paa Fedt, paa Margarine, paa Sukker, paa Risengryn, paa Byggryn, og mange andre nødvendige Livsfornødenheder for den arbejdende Befolkning er steget meget betydeligt i Pris. Det kan ikke være Rigsdagen ligegyldigt, om Brødprisen stiger til en saadan Højde, at den arbejdende Befolkning ikke kan faa det nødvendige Brød. Det er efter min Mening nødvendigt, at der snarest muligt træffes virksomme Foranstaltninger derimod, for det første derved, at man sikrer Bevarelsen af det Korn, der er her i Landet, og dernæst ved, at der fastsættes en Højestepris.

Det undrede mig, at det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) kunde henstille til Indenrigsministeren at give Tilladelse til at udføre Kartoffler. Naar vi har saa ekstraordinært høje Rugpriser, som jeg har nævnt, og naar der er Udsigt til, i hvert Fald i Øjeblikket, at de vil stige yderligere, er det ganske urimeligt at forlange, at der skulde træffes Foranstaltninger, hvis umiddelbare Følge vil blive en Forhøjelse ogsaa af Kartoffelprisen. Jeg vil paa det bestemteste advare den højtærede Indenrigsminister mod at lytte til de Røster, der taler om at ophæve Udførselsforbudet for Kartoffler, og det saa meget mere, som det økonomisk set ikke kan spille nogen nævneværdig Rolle for Landmændene, medens det spiller en ganske overordentlig stor Rolle for den arbejdende Befolkning, om den for det første kan faa Kartoffler og for det andet kan faa dem til en nogenlunde rimelig Pris. Hvis man gav Tilladelse til Udførsel af Kartoffler uden Kontrol, i den Forstand, at man kunde udføre saa store Mængder, man lystede, vilde man ganske sikkert i Løbet af nogle faa Maaneder komme dertil, at her ikke fandtes tilstrækkelige Mængder af Kartoffler. Det er nemlig ikke saaledes, at vi har en stor Overskudsproduktion af Kartoffler. Kartoffelavlens er ikke meget variabel her i Landet. I 1908 avledes der rigeligt 7,7 Mill. Tdr., i 1909 6,4 Millioner,